

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 SZEPTEMBER 20. * 25. (3066.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

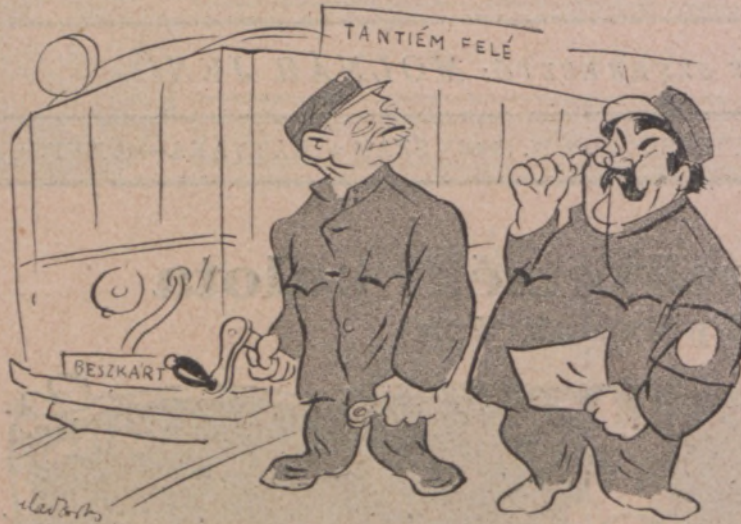
Az új népszövetségi palota (A mi pályaművünk)

Briand (Chamberlainhez): Mondd már, mi szükségünk volt nekünk erre az új palotára?
Chamberlain: No hallod, legalább van egy megfelelő helyiségünk ahol alkalomadtán összejövünk — egymással.

Ára 50 fillér.

Vezető pozícióban

RIPKA: Aztán jó lesz vigyázni, vezető úr, nehogy valami karambol legyen megint azokkal a demokratákkal.

Szeptember végén

Még fürdeni vannak a honnak atyái,
Még Vass rebeg erre meg arra amen-t;
De látod: amott Kuna tiszta g....i
Jelzik, hogy elindul a parlament,
Még benn a teremben dohos szaga érzik
Kis stréberek ócska beszédeinek —
De künn a szanáltak apadt szive vérzik
És kérdik: a Ház kiéne itt ma s minék?

Elhangzik a szó, eliramlik a büdzsé...
Csak Bethlen apánk marad ülve helyén.
Csak ötöt imádja a kath., ref., a büd. zsé. —
S mindenki rohanva csak öfele mén.
Mondd, Pista vezér, ha előbb kihalunk mind,
Sírunkra vajjon tessel-é koszorút,
S elosztatod-é hazaszerte, falunkint,
A dedunokák fejirül a borút?

Ha elrugod egykor az elnöki széket,
Vass Józsira avagy a Klébire hadd,
Ezt kérjük a bethlemi szisztéma végett, —
Csak éppen a Gömös kezére ne add.
De addig is élj vígan, gondtalan Inkén
És Rassay cikkeinek be ne dőlj...
S még egy a tanácsom, egészen őszintén:
Télnél hamarabb Budapestre ne jöjj!

Kedves Borsszem Jankó!

A Lemberg—krakói vonalon két hitsorsos ül. Az egyik megszólal:

— Hát nem csodálatosak a technika vívmányai? Én Krakóba megyek, maga Lembergbe és mégis ugyanazon a vonaton utazunk!

A másik így felel:

— Mi van ezen csodálatos? Először is maga Krakóba váltott jegyet, én meg Lembergbe. Másodszor is én az egyik oldalon ülök, maga meg a másik oldalon. Harmadszor pedig maga egy rossz vonatra szállt föl.

A budapesti tíz csapás

1. A mészáros.
2. A pék.
3. A tejáros.
4. A háziúr.
5. A házmester.
6. A kofa.
7. A sofőr.
8. A kabaréköltő.
9. Az adóvégrehajtó.
10. A politikus.

Telefonnál

— Itt Koppány, kormányfőtanácsos. Ki beszél ott?
— Itt is Kohn.

Iskolában

A tanító fölszólítja az egyik gyereket:

— Mondd meg nekem, fiacskám, mit nevezünk vesztőhelynek?
— Valamelyik politikai klubbot.
— Miért?
— Mert a papám ott veszte el mindig a pénzét a kártyán.

Pesti foglalkozás

Két B-listás beszélget. Azt mondja az egyik:

— Mit csörgetsz annyit a zsebedben?
— A tőkémet forgatom — feleli a másik.

Millstatt után

Pesti párbeszéd uccabontás idején:
— Miciké, legyen a feleségem.
— Jó, Pali, de csak az uccák kijavítása után.

Távirat.

ROTSCHILD LORD,
LONDON.

Önnök könnyű: mindennap egy-két óráskára meglátogatja nap-pal a gyűjteményét — és pász. Kíváncsi vagyok, mit szólna ahhoz, ha — úgy, mint engem — a gyűjteménye látogatná meg Önt minden éjjel.

* KRATZEMICH IZIDOR
BUDAPEST, LAUDON UCCA
295.

A bazilika előtt

A kormányfőtanácsos odalép valakihez és megkérdezi, hány óra van.
— 10 óra elmúlt — hangzik a válasz.

— Semá... — sóhajtja a kormányfőtanácsos, — akkor már elkéstem a miséről!

Kedves Borsszem Jankó!

Egy kis városba nagy személyiség érkezik. Az előljárók persze minden nevezetességet megmutatnak neki. A nagy személyiség odafordul az egyik előljáróhoz és megkérdezi:

— És, születtek már ebben a városban nagy emberek is?

Mire az előljáró így válaszol:

— Nem kérem, itt csupa kisgyerek születik...

A Dob uccában

Móriczka megkérdezi a papájától, hogy kell a telefont használni. Az öreg így oktatja ki a fiát:

— Az egyik kezeddal felveszed a kagylót, a másikkal pedig belebeszélsz...

Beszéltem a csimpánzzal

Abból az alkalomból, hogy Voronoff a pesti közönséggel megismertette mirigyátültető módszerét, siettem ki az Állatkertbe, hogy a csimpánztól egyetmást megtudjak.

ÉN: Mit szól Voronoffhoz?

Ő (felháborodva): Tiltakoznom kell az egész majomtársadalom nevében, hogy bennünket az emberiség reorganizálására felhasználjanak. Az a veszély fenyeget minket, hogy idővel az emberek nagyon is hasonlítani fognak a majmokhoz és még kisütik, hogy tőlünk származnak...

ÉN: Ezt már Darwin régen kisütötte...

Ő: A mostanában lefolyt emberpör tisztázta ezt a kérdést. Semmi közünk az emberekhez...

ÉN (megkockáztatva): De bizonyos hasonlóság...

Ő (sértődötten): Tehetünk mi arról, hogy az emberek annyira utánoznak minket? Nézzen csak körül a Dunakorzón...?

ÉN: Hisz az átültetésben?

Ő (viccesen): Mért ne? Az átültetés az egyik Buchwald-székből a másikba könnyen lehetséges... Még új jegyet se kell váltani az illetőnek.

ÉN: Úgy látom, Ön kézzel lábbal tiltakozik Voronoff módszere ellen. Hallani se akar róla. Pedig a mester ugyancsak önbe csimpánz-kodik...

Ő: Nem sokáig teszi.

ÉN: Hogyan?

Ő: Jövő héten tartjuk meg a csimpánzok kongresszusát, ahol II. Voronoff bemutatja majomfiatalító módszerét. Egyszerű az egész. Az embermirigyvet át kell ültetni a majomba...

ÉN: De hiszen ez ugyanaz, amit Voronoff csinál.

Ő (dühöngve): Micsoda? Na, tessék. Már is utánoznak minket!

A furfangos Hevesi

— Miért az én fejemet kívánja direktor úr, miért nem a háziszervizét?

— Jó vicc. Sokat érek én azokkal a fejekkel!

Egy pesti kereskedő naplójából

Ma már mindenki sportol. Én például futok a pénzem után és úszom az adósságban.

Olyan kicsi az üzletem, hogy ha egy vevő bejön, két segédnek ki kell menni. Na, de mikor jön be egy vevő?...

Miért szokott le Bethlen a dohányzásról

Vajjon miért szokott le Bethlen a dohányzásról?

— Biztosan így akar összespórolni magának annyi pénzt, hogy egy elegáns átmeneti kabátot vegyen. Komlós Andrássy úti divatüzletében.

A BORSSZEM JANKÓ REGÉNYE

Direktor úri muri

NEM A PESTI NAPLÓ SZÁMÁRA

Írta: MórícZ Zsigmond

(Részlet a kiváló író letiltás alatt álló regényéből.)

Oszt csak mentem-mendégéltem, de ahogy a Nemzeti Színház elé érek, látom ám, hogy a villanyrendőr tiloslat ítetget felém.

— Mifene ez mán megint — tűnődtem el amúgy népiesen, — mikor nekem olyan sürgős dolgom lenne a Nemzetiben. De fölvilágosított ám a villanyrendőr, hogy éppen hogy nekem tilos, még hozzá a Nemzeti.

— Tévedés lehet ez, biztos uram, — mondom neki.

— Az lehet — feleli ő, — de ez a Hevesi direktor úr tévedése, nem pedig az enyém.

Azzal már szedi is elő a derék villanyrendőr kabátja zsebéből a villanyújság aznapi számát és mutatja, hogy már abban is benne van a dolog.

— Heinye a teremtésit — fakadt ki belőlem a vadharag, oszt amúgy turidanisan elkanyarítottam nézetemet a dologról.

— Hát így is jó — szegtem föl a fejem, — de előbb azért beszélek én annak a Nemzeti Színháznak a feji-vel. Már mint a Hevesi direktor úrral.

Oszt mit se törődve a villanyrendőr tilost intó szavával, szügyömbé vág- tam a fejem és elindultam a Nemzeti felé. Döngő lépteimtől messze rengett a parlag, amelyen tehetségem már évek óta hever, ahogy az igazgatói iroda felé közeledtem.

Már éppen, hogy belépek, vágódik ám ki az ajtó és iszkol kifelé onnan Otthello.

— Mi az, hé? — fogom meg a frakkját.

— Ne is kérdezze, — felelte, — jobban teszi, ha maga már be se megy, legalább megspórolja azt, amit én kaptam.

— Ne te, ne, — mondom tárgyila- gosan, — hát mi fene baja van kend- nek?

— Kirúgtak, — viczorogta kutya- mérgesen.

— Oszt mér?

— Mer, hogy aszongyák, nemcsak a MórícZ nem kell már nekik, hanem újabban Otthello, a velencei Móríc is tilos.

— Eb ura fakó — feleltem csön- desen, de ebben a percben előugrott valaki.

— Micsoda, mi baja van Bakóval?

— Pardon — feleltem amúgy isten- igazában, — fakót mondtam én, nem pedig Bakót.

— Azért! — válaszolta fenyege- tően a pasas.

Persze a direktorhoz már nem men- tem be, nem akartam kitenni magam egy direktor úri murinak, odaszóltam hát Otthello komának:

— Hát kend merre ballag most?

— Visszamegyek a Shakespeare-hez — szepegte.

— No, akkor ne fáradjon, mert ahun jön épp a házi-Shakespeare — szóltam a belépő Pekár Gyulára mu- tatva. Azzal nagy léptekkel jöttem ki- felé a — béketúrésból.

(—eszfer—)

Hogy született meg a Smólen Tóni

A jogeset maga egyszerű. Smólen Antal udvari lakáj Budán megismerkedett egy leánnyal, ennek az ismeretségnek következményei lettek és a leány pört indított ellene egy budai ügyvéd útján. A pörben Smólen ügyvédje nem akarta elismerni ügyfele állampolgárságát és budapesti lakását, amire a felperes kérelmére az I—III. ker. kir. járásbíróság megke-reste Bécsben a főudvarmesteri hivatalt.

Eddig rendben volna. Most jön azonban a szenzáció.

A főudvarmesteri hivatal válaszá-nak érdemleges része így hangzott: „Der Leiblakai Anton Smólen den allerhöchsten Dienst in Wien versicht und nur fallweise während der Séjours seiner Majestät nach Budapest commandirt wird.”

Évtizedeken át Ausztriával egyenlő arányban járultunk az udvartartás költségeihez. Indokolva volt ez azzal, hogy az udvartartás nem közös ügy és így a magyar állam a magyar király udvartartási költségeit épp olyan gavallérosan kell hogy fedezze, mint Ausztria az osztrák császárt. Valahányszor szóba került a magyar udvartartás kérdése, mindig az volt a válasz, hogy az uralkodó két helyen egyszerre nem lakhatik és ha Budapesten van, akkor az udvartartás is Budapesten van, ellenkezőleg Bécsben.

Most, íme itt volt a főudvarmester kezétől a hiteles bizonyíték, hogy Budapesten csak séjour-ok vannak, vagyis kirándulások és erre alkalmilag, esetről-esetre rendelik el a személyzetet.

Ez az okirat került a kezembe Visontai Soma útján akkor, amikor ki voltam rendelve, hogy az 1902 november 1-én meginduló első obstrukcióban legalább félórás beszédet tartsak. (Ennyire taksált a vitarendező bizottság. Akkor még nem ismerték!)

A függetlenségi pártkör szobájában adta át Visontai a főudvarmesteri átíratot, rajtuk kívül csak Pichler Győző volt jelen. Betegeskedve már akkor a díványon feküdt, mintha aludt volna. Reá se figyeltünk. Próbaelőadást tartok Visontainak arról, hogy fogom ezt a slágert másnap a Házban elsütöni. Egyszer csak felugrik Pichler, beleszól, elkezd hadonászni, idegesen fel és alá járkál, hosszú haja minduntalan az arcába csapódik, előre lógó alsójaka resz-

ketni kezd, kikapja a kezéből az írást és szónokol, mintha víziója lett volna:

— Ide hallgassatok! Az egészet nem jól adtad elő. Ez egy nagy történelmi ügy. Ezzel agyon lehet csapni az egész osztrák udvartartást.

És ömlik belőle a szó. Minden szava gúnyol, vág és izgat. Legalább fél-óraig ostorozta az osztrák udvart és mint az öreg színész tanítja a fiatal, úgy magoltatta be velem az egészet. Kétszer is el kellett mondanom utána, míg végre jóváhagyta, sőt a végén tapsolt hozzá, mikor zamatos magyar kiejtéssel adtam vissza a különféle udvari hivatalok cifra német neveit és azzal bocsátott el, hogy ott lesz beszédem alatt is, segíteni fog és beharangoz a sajtóban is.

Igy született meg a Smólen Tóni-ügy. Ebből lett első egész ülést kitöltő nagy beszédem második fele, a Naplóban állandó zajos derűtlenséggel, tapssal és éljenzéssel tarkítva. Smólen Tóni éveken át állandó alakja volt a vicclapoknak. Színdarabot írtak róla, sőt, külön lapszámok is jelentek meg „Smólen és Vidéke” címmel.

Smólen Tóni egy félév mulva jött rá, hogy ő milyen nagy alak lett. Mikor az udvarnál, Bécsben is mindenki vele foglalkozott, levelet írt nekem, elmondva, hogy *atyja 48-as honvéd volt s ő magát ma is jó magyar-nak tartja és komolyan véve saját történelmi nagyságát, megkért arra, hogy rektifikáljam a magyar sajtóban a róla megjelent híreket. Levelet közzé is tettem hűségesen.*

Országok eltűntek, újak keletkeztek. Hová lett a hatalmas bécsi császári udvar és minden egyéb? De Smólen Tóni ma is megvan. 1926-ban Szomaházy tollából hosszú cikk jelent meg róla, hogy milyen körülmények között él Besztercebányán.

Kvalifikáció

Szesztalalom idején kérdezik a vádlottat, aki düllöngözve áll a bíró előtt:

— Él-e szeszes italokkal?

— Csak amennyi a létfenntartáshoz szükséges.

Szólott és már el is terült a padlón. Fölemelik, a bíró összeszidja. Aztán kérdezi tovább. Minő képzettsége van?

— Három elemi, — feleli, — de sok-sok élettapasztalat.

Humoristák kongresszusa

Mostanában nagyon divatba jöttek a kongresszusok. Kongresszust tart ma minden tudományos egyesület, nem múlik el egyetlen nap, hogy valamelyik foglalkozási ág észre ne vettén magát egy szabályszerű kongresszus formájában.

Nekünk, humoristáknak, eleinte jó dolgunk volt, mert az efféle kongresszusok mindig kimeríthetetlen témaforrásként jelentkeztek. Kellett nevetetőbb anyag, mint amit a zoológiai kongresszus nyújtott bogaras tudósainkkal? De hát végre is a közönség torkig van már ezekkel a kongresszusokkal és amikor legutóbb a barlangkutatók egyesülete tartotta kongresszusát, el volt mindenki készülve rá, hogy most már csak a kártyabarlangkutatók jöhetnek a — rendőrségtől.

Hogy ennek az állapotnak véget vessünk, elhatároztuk, hogy mi humoristák is tartunk egy kongresszust, amelyen szóvá tesszük azokat a sérelmeket, amelyek a sok kongresszus folytán kenyerünket veszélyeztetik.

Végre egy kongresszus, amelyen nem fog nevetni senki se!

Biztosítalak...

— Én biztosítalak téged, hogy egyszer a fajvédők mégis uralomra fognak jutni.

— Mi lelt? Talán balesetbiztosító lett belőled?

Reb Menachem Ciceszbeiszer szörnyű átkozódásai

— O krematóriumbo bizonyosodja be terulad, hodj te edj lángoló hozofi vadj!

— Ne ártson teneked már semmi!
— Ne használjon teneked már semmi!

— Okáájjon o Vézuv, ho tégedet meglát!

— O te lovad érkezzen be elsűnek o hentesboltba!

— O dakter Gál Jenő oreság dícskedje el, hodj te o védenca vadj!

— Ho már nem csurog, akkor legelőbb süpügjön neked!

— Nyílt fejű ledjél te!

— Ne ledjen már neked sehölse hiteled és sok o feleségednek odjonok külsűnt oz ű szakállávo!

Borsszem Jankó a színházban

Broad-ajvé

A Mai Nap rendkívüli külön kiadása 3 felvonásban

Papp Jancsi vérfagyasztó poengyilkossága a nyílt színen

Kiss Feri Hevesi felbujtására le akarta löni Lengyel Menyhértet, de Lengyel Vilmost találta

— A Mai Nap tudósítójától. —

A New-York kávéház szuterénjében Kiss Feri nagyban udvarol Székely Lujzának. Pechjére bejön a felesége, aki iparművésznő és cseppet sem szereti az ilyen *székely*-motívumokat. Már majdnem kitör a kravál, mikor szerencsére betoppan Hevesi, maga után vonszolva a megkötözött Móricz Zsigmondot. Félrehívja Kiss

Ferit és fölkéri tegye el az útból Lengyel Menyhértet, nehogy azzal is neki kelljen elbánni, mint Móricz Zsigával. Ebben a percben belép Lengyel Vilmos, aki kérdőre vonja Kiss Ferit, miért csempészte be Csörtöst a Nemzetibe. Kiss Ferinek kapóra jön az afér és mert a sötétben összetéveszti Lengyel Vilmost a Menyhérttel, célzásokat kezd tenni rá. Az egyik célzás talál, mire Kiss Feri odahívja a főurat és bement: Volt egy feketém, két családirtásom és egy gyilkosságom, írja a többihez.

II. FELVONÁS

Kiss Feri gyalog menekül üldözői elől és a Balaton környékén húzza

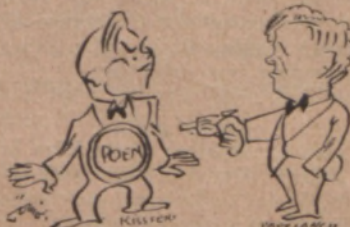

meg magát. Egy napon annak az öröme, hogy már nem tagja a Nemze-

tinek nagy murit rendez, amelyre Székely Lujzát is meghívja. Kabos, aki szerelmes Székely Lujzába, nem akarja őt elengedni, mert gyanusnak találja, hogy Kiss Feri előzőleg bebiztosította Lujzát. Kiss Feri emiatt megfenyegeti Kabost, hogy őt is behozza a Nemzetihez, mint a Csörtöst. Kabos nem ijed meg a fenyegetéstől, mire Kiss Feri intrikálni kezd ellene. Kabost erre színházi bíróság elé állítják. A második felvonás egyébként komoly aggodalomra ad okot. A szerzők feledékenysége folytán ugyanis ebben a felvonásban egyetlen gyilkosság sem történik. Már-már úgy áll a helyzet, hogy a MAI NAP emiatt meg sem jelenhet, mikor az utolsó percben, szerencsére megjelenik a színen Radó. Megvan a gyilkosság. Salamon ugyanis észreveszi Radót és előadás után egész éjjel azzal öli, hogy azért a Moissi is egy színész.

III. FELVONÁS

Kabos védelmét Gál Jenő vállalja, aki persze pár perc alatt kimutatja az ártatlanságát. Tassy Mária erre elhatározza, hogy bosszút áll Kiss Ferencen. Erre azonban nem kerül sor, mert a szerencsés véletlen éppen arra hozza Papp Jancsit, aki Kiss Feri fogyókúra után is megmaradt embonpointját megpillantva, a sötétben csak a poent látja és szó nélkül lövi.

Kabos és Székely Lujza, akik csak erre a kis vacak gyilkosságra vártak, rögtön egymáséi lesznek és boldogan élnek, míg meg nem halnak. Ami egyébként, ahogy ezeket a vérszomjas szerzőket ismerjük, minden percben esedékes.

(HESZ)

A FIRHANG MÖGÖTT

SZABÓ DEZSŐ is kabaré-darabot ír. Eppen ideje. Igazán el kel már ott a kabarék táján a sok suszter között egy Szabó.

KOMÉDIA név alatt nyitotta ki ismét kapuit, a boldogult Uhu, illetve Appoló-kabaré a Jókai téren. Az új kabaré igazgatója, a kitünő kis Rott, ami beavatottak szerint biztos jele annak, hogy a volt Uhu-kabaré he-

lyén, ahol egymásután húnytak el a vállalkozók, végre mégis csak életképes és viruló kabaré lesz. Programjából ítélve mi már most el merjük rebegni a volt Uhu teteme fölött, hogy: Heute Tot, morgen Rott!

RÓZSAHEGYI Kálmán is tagja Rott „Komédiá”-jának. Most legálább joggal nevezhetjük őt a nagy komédiásnak.

TALÁLÓS KÉRDÉS. Vajjon ki az a színházi Intim István, aki folyton az isteni díva érdekében kardoskodik? A megfejtők között két Valentino fotógrafiát sorsolunk ki. Az egyik felfedezés előtt, a másik felfedezés után készült.

HATVANY LILI bárónő darabjának meg van hát a végleges címe: „Az első férfi.” Először „Jus primae noctis” volt a darab címe, de ez túl szólnak bizonyult, így lett belőle „Az első férfi”. Szerény véleményünk szerint ez sem egészen jó cím, mert az élet tapasztalatai a legtöbbször azt mutatják, hogy az első férfi tulajdonképpen egy — utolsó férfi.

VORONOFF pesti tartózkodása idején egyik este elment a Városi Színházba is a Borcsa előadásához. Mikor kijött a színpadra Fedák, Voronoff odafordult a kisérétében levő egyik úrhoz és megkérdezte, hogy hány éves a művésznő. Az úr erre bementa azt az életkort, amelyet Fedák a bíróság előtt vallott.

— Kitünő — mondta erre Voronoff, — kérem tolmácsolják a művésznő előtt gratulációm.

— De miért?

— Mert így, mint ő, még én sem tudok fiatalítani! — jelentette ki őszinte csodálattal Voronoff.

A FÉSZEKBE az kérdezte a héten valaki:

— Mit gondoltok, mi a Hevesi Sándor kedvenc nótája?

— Ugyan mi? — kérdezték a körülötte állók.

— Biztosan a régi kuplé, hogy „Móricz, Móricz, maga nekem ilyen fiatal!”.

Egy ripacs-társulat színlapja

Lear király, vagy A három jómadár.

Lohengrin, vagy A jött-ment lovag. Az orleansi szűz, vagy A bubifrizura diadala.

Faust, vagy Nem jó az ördögöt a falra festeni!

Tell Vilmos, vagy Éljen a haza! Antonius és Kleopatra, vagy Páros élet a legszebb a világon!

Carmen, vagy Az örült spanyol. Elektra, vagy Az elkényeztetett fazék.

Mizantróp, vagy Ahol unatkoznak.

Bánk bán, vagy Csak a fejét, hogy meg ne sántuljon!

Ocskay brigadéros, vagy Így jár, aki nem egységspárti!

Hamlet, vagy Úsd, nem apád!

Pry Pál, vagy A tolokodó zsidó, kinek újdívatú piros ernyőjét a helybeli Spitzer és Tsa cég szivességből engedte át.

— Olvastad? Erdélyi Bélát a fogházban csak a sporthírek izgatják.

— Főleg a túrista-balesetek, mi?

Molnár Jenő tréfiái

Madách: Az ember tragédiája VIII. szín

— Némi devalorizált módosítással —

(Ádám, mint dr. Lateiner, Éva, mint Ella, neje. Udvaronc, mint Tőzsdés.)

Tőzsdés (súgva Évához):
Most rohanok, mert prolongáció van.

De ugyebár, egy óra múlva...

Éva—Ella (súgva):

Jobbra
A hallban. (Ádámhoz.) Te, szükségem volna pénzre.

Ádám—dr. Lateiner:

Nincs egy vasam se, mind elszedted immár.

Éva—Ella:

A tőzsdésnek mind pávaként ragyognak,

Holott csak butaságokat gagyognak.
A kisgazdának selymet hordanak, —
És én? ... közöttük szinte rongy-alak.
Szégyenkezem miattad, ostoba!

Mért lettél orvos? ... Igazán esoda,
Hogy szert tettél ily hü s jó úrinőre,
Hisz nem tellik zsebedből pár cipőre...

Ádám—dr. Lateiner:

Nem fáradok-e éjet és napot?
És tiszteletdíj... hát mit kapok?...
Elárulom, tudásomat miattad,
Hipnózis, telepátia s eféle
Kuruzsló-gyógymód a keresetem.
Tudom: család és mégis hirdetem.
Pirulnom kell, mert hitványabb va-

gyok,
Mint klinikás és széna-panamisták,
Lakás-, trafikhiénák, kik mind hisz-

nek abban,
Mit tesznek, míg én hinni nem tudok,
De megteszem, mert így hozzájútok
Egy percnyi házi nyugalomhoz —

olykor
S nem bánom, hogy szakad fehér-

neműm
S nem élhetek, csak főzelék-menűn,
Míg a te kosztod tejszín, torta, krém,
Nyűtt öltöny rajtam s rajtad dupla
prém.

Éva—Ella:

Szememre hányod, hogy mit áldozol!
És én? ... Hol volt eszem? ... Talán

a holdban,
Midőn kétséges rangodhoz csatoltam
Jövömet, noha kérőm volt nem egy,
Ki üzletkötni mind börzére megy

S nem látogatni ronda páciénst,
Ki meggyógyulván, alig hozza rendbe
Ruházatát, míg számláját sehogy...
Tán ebből éljek? ... Türelmem kifogya-

(Lemegy a hallba.)

Ádám—dr. Lateiner:

Kétséges rang-e hát szellem, tudás?
Oh én nyomorult diplomás dudás!...

Homályos származás-e a Sugár,
Ki Schwartz vala s mivelhogy akkor
Nem volt — lett volna bár! — „faj”,
„ébredő”

S numerus clausus: úgy nem téved ő,
Az apja, s nem küld Paksról egye-
temre,

Hogy doktor legyen fia, egyetlenje.
Szatócsi boltba állított be volna,
Ha nem dühöngött volna bék' időben
Meggondolatlan szabadelvűség.

De végzetem, hogy olyan kor nevelt,
Midőn serkenték az ambíciót
S nem értették a felsőbb esziót.

Oh nő, ha te meg bírnál érteni,
Ha volna lelked oly rokon velem,
Mint első bundavételkor hívém:
Nem hordanál mindent, mi benned

édes,
Vén bankdirektorok, ifjú színészek
És tőzsdébizományosok elé, —
Hanem... ha már muszáj, hát légy

okos,

Legyen barátod egy kisbirtokos,
Ki remény nélkül is imádja Ellát,
Míg közbe minket disznózsírral ellát,
Ki téged — naív lévén — nagyon

tisztel,
S boldog, ha boldogít egy mázsa liszt-
tel.

Oh nő, mi végtelen szerettelek!
Szeretek most is, ámde fáj nekem,
Hogy nem tudod e szó közgazdasági
Értelmét: „réteg-elitolódás”,
Megmondom ime érthetően

(S okulhat ebből úgy te, mint a nő-
nem):

Ma nem a tőzsdések rossz köre kell,
Ma Sokoró, Kuna és Göre kell.

De én, de én? ... mit adhatok neked?
Legföllebb tán akció-szöveget
S harisnyáidra guminak valót...

Miért tagadjam! Tudd meg a valót.
Együtt kell túrnunk, míg a sír felold.
S a sajt kilója hús lesz, mennyi volt.

(Fejét kezébe hajtja. Éva, aki a hall-
ból időközben visszajött, meghatottan
simogatja.)

Éva—Ella:

Ne, kedvesem, oly gyászosan ne vedd.
Ha kérek is tőled pénzt néha-néha,
Nem akarlak zavarba ejteni,

De lásd, az élet oy pazar, csodás,
S a nők között a konkurencia
Oly raffinált az összeomlás

Rút napja óta, hogy a pár ezer
Pengő, amit egy évben keresel,
Szintén kell nekem, rossz néven ne

vedd.

Én tisztán őrizem meg a neved,
S ha folt is esnék rajta, istenem,
A pucérájós hitelez nekem.

Jó éjt! Ah, mit tehet egy unzeráner?
Holnap jó tippet ad a börzeáner.

Kintjártam egy meccsen

Mivel annyit olvastam és hallottam már meccsről, elhatároztam, hogy én is kimegyek egyszer és beszámolok tapasztalataimról.

Mikor kiértem, már javában játszottak.

Az első benyomásom az volt, hogy itt a Sacco—Vanzetti ügyet tárgyalják, mert mindenki szidta a bírót.

Később rájöttem, hogy ezek optikus-ügynökök, mert mindegyik szemüveg-viseletre akarta rászoktatni a bírót és mindegyik másfelé. Volt olyan is, aki fekete szemüveget rendelt neki, mondván, hogy ha már semmit sem lát, legalább legyen mentése is.

Ismerősöm, ki volt szives magyarázni, bementa, hogy érezzem magam úgy, mintha kupameccsen lennék.

Ezt nem is kellett volna mondani, hiszen láttam, hogy a játékosok egymásután kupánvágják egymást és szörnyen izgulnak.

Be kell vallanom, hogy nagyon imponált nekem a bíró nyugalma.

A tribün forrongott, a játékosok bikaviadalt imitáltak, de a bíró nyugodt maradt: *fütyült az egészre.*

A meccs egyébként nagyon változatos volt. Hol a labdát rugdalták, hol egymást, de leginkább egymást.

Egy hölgy ült mellettem, aki szörnyen biztatta az egyik játékost, hogy a másikat rúgja le. A másik a férje volt.

Aztán láttam, hogy megbüntettek egy játékost. Szegénynek a sarokba kellett állnia és onnan rúgni a labdát. A nevét megtudtam: *Cornel volt.*

Megfigyeltem azt is, hogy az egyik egy rituális csapat volt, mert mindég azt kiabálták nekik, hogy: *Orth., Orth.*

Orth. azonban nem volt valami nagy orthodox, mert alig rúgott labdába, vagyis nagyon tréfli volt neki a játék.

Még sok mindent láttam, de nem jut mind eszembe. Legfrappánsabb azonban az volt, ahogy a játékot befejezték. Ugyanis, mikor a 22 ember közül az utolsót is kivitték, hordágyon persze, a bíró általános részvétlenség miatt három fütytel a meccs végét jelezte, pedig a harc csak akkor kezdődött.

A tribünön mindenki egymást ütötte és verte.

Ezek a drukkerek voltak, de nem a fanatikus drukkerek.

Azokat szintén hordágyon vitték el.

Mikor a villamosra felkapaszkodtam, mellettem egy pofon csattant el a következő kijelentés kíséretében:

— Egy null a javamra!

Köszegi

A Markóban

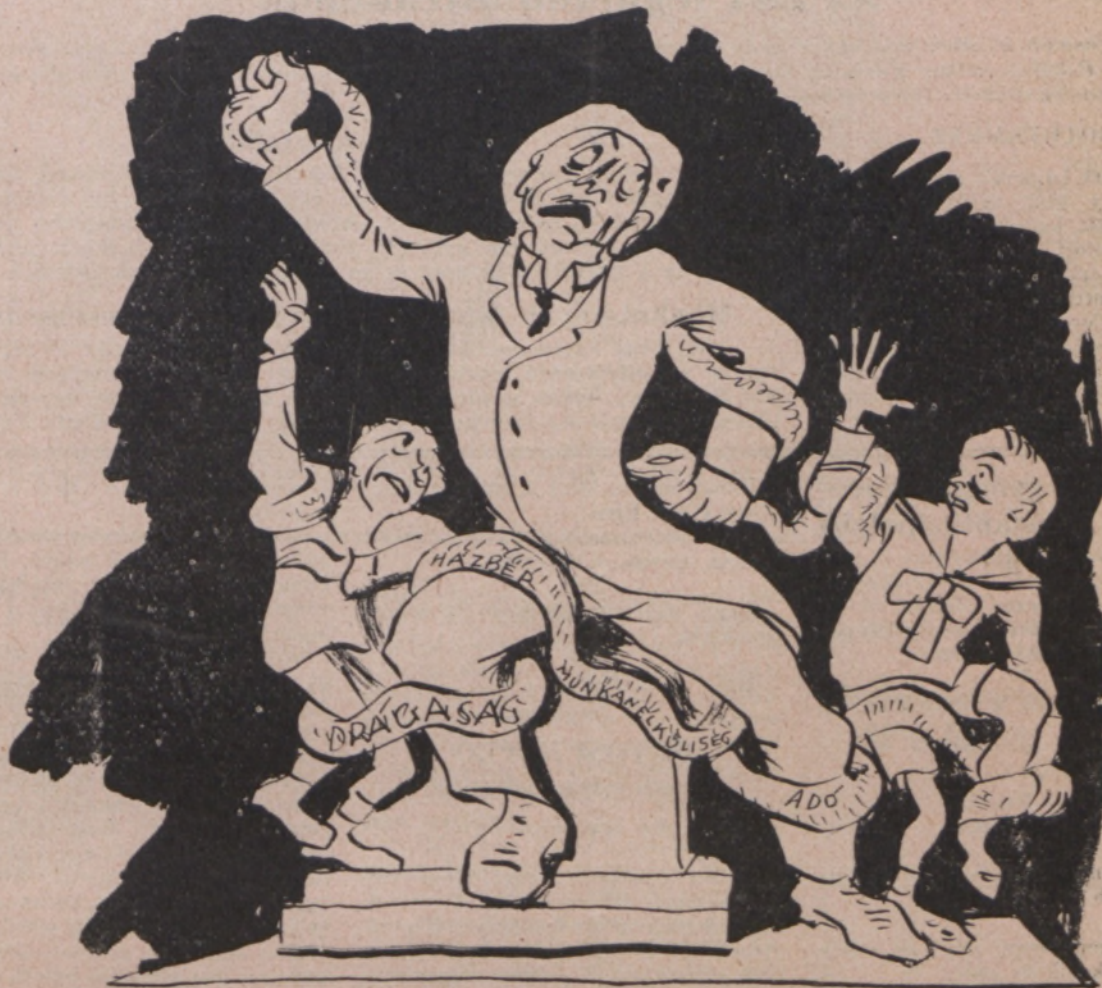
— Mit gondolsz, milyen bíróság ítélkezik majd efölött az Erdélyi fölött?

— Biztosan a millstattáriális bíróság.

Morbus hungaricus

III.

Közgazdasági politika

Bemutatja a magyar középosztály Laokoon-csoportja

Szerénység

Grün elmeséli, hogy volt a Blauék aranylakodalmán:

— Csudás ajándékok voltak ott. Az egyik egy aranyórát vitt az ünnepelteknek, a másik egy arany cigarettatárcát, a harmadik egy arany ceruzát...

— Hát maga mit vitt? — kérdezik tőle.

— Egy aranyhalat — feleli Grün.

Mit álmotlam az „Arschluss”-ról?

Kedves Borsszem Jankó! Legyen szabad elmondani tegnapi álmomat!

1930-at mutatott a naptár és Poincaré miniszterelnök haragtól remegve mondotta Seypel kancellárnak:

— Nem százszor is tudtukra adtuk, hogy élesen ellenezzük Ausztria csatlakozását Németországhoz!

Seypel önérzetesen felelt:

— Kérem, kérem, mi nem is csatlakoztunk Németországhoz... Németország csatlakozott mihozzánk.

Attól függ

Az apa szigoruan mordul a lányára:

— Ki volt az a csirkefogó, akivel tegnap a „Sötét mozi” zárt-páholyában csókolóztál?

— Hány órás előadáson, papuskám?

Vajjon meddig üzik még ezek a politikai klubok kisedet kártyajátékaikat?

ARANYKÖPÉSEK

A családi harmónia olyan, mint az autó: gyakran fölborul.

A nőben akkor csalódunk legjobban, ha nem csalódunk benne, vha

A házasság olyan, mint az autósport: a nő a sofőr, a férfi a kormány és az anyós a katasztrófa.

Karádi Emil

TAVIRAT
DIOGENES,
TÚLVILÁG
MAGÁNAK IS ANNYI BAJA
VOLT A LAMPÁJAVAL, KOLLEGA ÚR?
MÉRY

Megéri

Szeretném elvinni az anyósomat Millstattba, de félek, hogy nagyon sokba kerül.

— Na hallja, erre igazán nem szabad sajnálni azt a vacak pénzt.

Legújabb ajándékunk

Olyan lapot adunk olvasóinknak, amelyben a cikkeket hozzá nem értő munkatársak írják

Az EST legújabb attrakciója

Olvasóink körében mindenkor nagy tetszést keltettek azok a cikkek, amelyeket azok írtak, akik nem értettek a témához. Például amikor Karinthy írt a futballról és Pásztor Árpád a vízipólóról. Most olyan lapot adunk, amelyben minden cikket a tárgyhoz nem konfigító illusztris íróink írtak.

ROTHERMERE

Lord ismét írt kapásból egy süvítő levelet, amely útát talált Benes úr rosszul védett kapujába. Rothermere lord nem állott ofszájdon, hanem a balszélről kapott témát habozás nélkül gólba juttatta.

A nemes lord legújabb levele Orth és Schlosszer leggőlképesebb napjaira emlékezteti a hálás magyarokat, akik még sok védhetetlen gólt kívánnak a kitűnő Rothermerenek.

A Chicagó gyöngye New-Yorkból Konstantinápolyba repült

Irta: Lakatos László.

Azt mondják hőstett, pedig kényelmesen ült egy bőrfotójben.

*

Ha valaki elesik a háborúban, az kisebb dolog.

*

Ez nagyobb.

*

Pedig nincs is értelme.

*

Hajón mindössze 3 nappal tartott volna tovább az út.

*

A repülőgép olyan, mint az érték-papír. Emelkedik és esik.

*

És zuhan.

*

A Csikágó gyöngyét ünnepélyesen fogadták.

*

Kemál is ott volt.

*

Földrengés Japánban

Tokio, szeptember 11. (Az Est kiküldött tudósítójának jelentése.)

Mingyárt nyitáskor nagy hausse volt halottakban. Az utó-földrengésnél a prolongációs rengés gyengült, de zárlat után 237 sebesültet húztak ki a romok alól. A kontremin betörése tehát sikerült és a legújabb japán földrengést is a haldoklók hörgése és az egzekuciós eladások lármája követte.

Munkatársunk beszélgetést folytatott Stresemannal

A Hotel Párizs halljában fogadott. Megkérdezte, hogy ki fogja megnyerni a copfversenyt, azután elővette tízpengőseit és összehasonlította az Est listájával. Utána szomorúan jelentette ki, hogy sajnos, egyetlen nyerő tízpengőse sincs. Az interju befejezése után előfizetett a Pesti Naplóra.

Kemál olyan, mint a leánykereskedelem elleni liga.

*

Nem szereti a háremet.

*

Mégis melegen üdvözölte az óceán-repülőket.

*

Mind a háremet.

ORVOSI NAPLÓ

A rákbeigység gyógyítása

A rák oka titokzatos rejtély. Oldjuk meg.

Kettes vízszintes: régi kínai vár fonétikusan. *Hármas függőleges:* A muzulmánok is így csinálnak. *Huszas vízszintes:* Ékezettel nem ütök agyon. *Ötös vízszintes:* A dublini polgármester szokta mondani. *Nyolcas függőleges:* Anatole France kedvenc maszszörjének monogramja. *Száz vízszintes:* Kellemes halálnem. *Tíz vízszintes:* A csikágói adófelügyelőhelyettes anyósának gúnyneve. *Negyvenes vízszintes:* Ha többszámaban mondjuk, akkor sírni is lehet rajta.

Huszas függőleges: Minden nőnek van ilyen.

Amint látjuk, minden tizedik ember rákot kap. De csak akkor, ha a lapunk utolsó oldalán található szelvényt kivágja és elküldi a miporei maharadzának.

Hungária legyőzte Újpestet

Irta Karinthy Frigyes.

A dolog úgy kezdődött, hogy a féhéringes füttyült egyet, mire a többiek, vagy huszonketten, rugdosni kezdték a labdát. Hát amit azzal a barna gömbölyűvel csináltak, az felülmúl minden képzeletet. A képzelet úgy csinál valóságot, mint ahogy a valóság képzelődést idéz elő. Tehát az ember ennek az erőnek birtokában nemcsak produktuma, hanem résztvevője is az állandó világteremtésnek. De mit hallanak füleim?

— Jeny egyedül!

Ki az a Jeny? Ahá, az a kékszínű rohanó fiú.

— Gól, gól!

A Hungária legyőzte Újpest rendezett tanácsú és vallású várost.

Kedves Borsszem Jankó!

Egyik színműfőnk rászól éktelenül füttyülő kisfiára.

— Mit csinálsz? Vasutat játszol, hogy ilyen pokolian füttyülsz?

— Nem, papa, premiért játszom.

Segít a baján

— Adolf, te megint valami rosszban sántikálsz, de én segítek a bajodon!

— Hogyan?

— Elküldelek Pöstyénbe, ott aztán kigyógyítanak.

Félreértés

A mennyasszony szabadkozva hártja el a völegénye esküjét:

— Nem lehet, Pali, a mama nem híve a csókoizásnak.

— Nem híve? Hát ki akarja ezt megcsókolni?

KIRÁLY SZÍNHÁZ

Pénteken, szeptember 23-án
először

KOSÁRY EMMY FELLÉPTÉVEL

A FECSKEFÉSZEK

Graničstüdtlen új operettje

Ha nagyon jól akar mulatni
okvetlen nézze meg!

A ZENÉLŐ ÓRA

HARSÁNYI ZSOLT
új vígjátéka páratlan
szereposztással
minden este
fél 8 órakor a

VIGSZÍNHÁZBAN

Tabáni mélabú

B-listás lovag: Látja, Bözsike, Tabán is az én sorsomra kerül, őt is lépitik.

Tünődések

Seiffensteiner Salamontul

Mindontalan holtoni o kesérgést, hodj elharapódza magát o küzeletbe oz üzleti szellem és hodj nadjon sok képvise-lü oreság betelepszik o részvénytársasá-gok igozgotósági stallumaibo. És hóba-hébe mindig gyün voloki, oki ezért nekik tesz szemrehányást. Eszembe jotja errül o Vasküvi Herman oreság, oki ed nádj biztosítú-társoságtul volt edj kikü-rüstölt generáldirektor és ambicio-nált, hodj o hivatolnokai küzt gyüjt-sön híveket oz új edjházának. Oki nem parirozta, ozot elcsapott. Sak o Gansl Tóbiásnok odto három hónapi holodékot. De o Tóbiás, oki volt edj nádjon tüchtig akvizitör, nem akarództa mogára hintetni o kúrüsztvi-zet. Mikor o három hónap elmúlt, hi-vatta mogához o direktor o Ganslt. „Hallja, Gansl úr, — mondta neki — én most iderendeltem a plébános urat, maga beme-gy hozzá és nyomban stante pede kikeresztelkedik. Külön-ben el van csapva. Megértett?” O Tó-biás nem ellentmondani merészelt, ho-nem ment o szamszéd szobábo, ahol már várto ütet o plébános. Elmulta ed nedjed óra, ed fél óra, ed óra és o Gansl sak nem jutte ki. Másfél óra mulva jün ki verejtékezü hamlakkal, türülve mogáru le oz izzadságcseppe-ket. „Nos? — kérdezte o Herr direk-tor — keresztény már?” — O Tóbiás felelt: „Oztot nem, de o plébános ore-

ságot sikerülte jól bebiztosítani ná-lonk!” — Cince-conce: idj történi-ek ozokkol o morálpréditárokkal, okik le-beszélni okorják o képviselüket o küz-gozdosági tevékenységüül. O lebeszé-lés nem sikerül, ellenben o morálpré-dikátor oreságot szépen besétáltotják o hátsó ajtón edj zsiros pozicióba. És ettül nyomba töstént leszokja o küz-életi moráru.

Nádjon nem teccik edjeseknek, hodj mások különbféle proviziókat fülsze-degetik o kijárások otán. Eccer o Mó-ric jerek ment az occán o Kanász Jurkával. Kérdezi tüle o Jurka: „Te, Móric, ha máma sábesz vóna, ozot az árokba tanálnál egy acskó pénzt, fülvennéd-e?” Felelte o Móric: „Má-ma nincsen sábesz és oz árokba nines edj acskó pénz!” Osz-posz idj lenne, ho o purifikátor oreságotul megké-rdeznék, hodj hasonló esetben ük fül-vennék-e o proviziónt.

Megvan o Népszüvetség, de ozért edjes államok külön sínálnak edj s mással paktumot. Okárcsak o Mundi meg o Koppel, okik voltak edj társas cég. Mikor megsinálták o biláncot, ki-derülte, hodj oz edjik alaposan be-esapta o másikat. Mondta erre o Mun-di o Koppbuk: „Hallod-e, barátom, ho konkurensok lettünk volna, nem jobban csalhattuk volna meg edjmást. Hát inkább váljunk szét!” Felelt o Koppl: „Bolond beszéd! Mink csak morodjunk tovább is szépen edjütt mint kompanisták. Idj legolább köz-tünk morod oz, omüt nyerünk. Ellen-kezüleg o konkurenc vágná zsebre o nyereséget.” — Dill-dall: ezért nem szétválnak edjmástul o régi szüvetsé-gesek.

Reformok a sakkjátékban

A tapolcai nemzetközi sakkverse-nyen fölmerült az a gondolat, hogy a sakkjátékot a mai idök szellemének megfelelően át kellene alakítani. Például:

1. A paraszt minden irányban üt-het, előre is és hátra is, mert csak így védheti ki a parlamenti támadá-sokat.

2. A futár minden lépését szemmel kell tartani, mert a legszebben föl-épített tervet is romba döntheti a mostanában annyira divatos túllépés.

3. Királlyal mozdulni nem szabad, még abban az esetben sem, ha a sakkjátékos véletlenül legitimista. Általában óvakodni kell, nehogy a ki-rálykérés előtérbe lépjen.

4. A sakktabla kockáin szerezzünk érvényt az állatvédelemnek. Ügyel-jünk, hogy a mezőn a paraszt ne üt-hesse a lovat.

5. A királynöt óvjuk meg minden támadástól, bástyázzuk jól körül és ha veszély fenyegeti, ne tegyük koc-kára.

6. A sakkmezőn fel kell állítani a mezőrendőrséget, mert tisztára anar-chikus állapot, hogy a királynöt még egy paraszt is leütheti.

DYMI.

Jó a harang a háznál

... Vészharangja vagyok minden jainak és bajnak (Vass József gyöngyösi beszédéből.)

Pesti polgárok (Bethlenhez): Ki fogja valorizálni a hadikölcsönünket, kegyelmes úr?

Bethlen: Majd a nagyharang.

Pest szenzációja

a
KOMÉDIA

a „Kis Rott” színháza

JÓKAI TÉR
10 SZÁM

TELEFÓN:
277—80

Hurcolkodás

(A népjóléti minisztérium átköltözött új helységébe)

VASS (hátraszól Dréhrnek): Aztán jó lesz vigyázni nehogy valami háziúr meglásson bennünket, még majd azt hiszi, hogy fölmondtak nekünk és vérszemet kap.

Probléma

Az újdonsült autótulajdonos maga vezeti az autóját. Amint záguld az országúton, egyszerre csak nekiszalad egy kilométerkőnek és kibotyan. Mikor föltápáskodik, fölsóhajt:

— Szeretném tudni, ha ez a kilométerkő nem akad véletlenül az útam-ba, hogy tudtam volna megállani?

Már késő

Blau úr sétál a Dunaparton, mikor egyszerre csak észrevesz a vízben egy habokkal küzködő nőt. Ledobja a kabátját s pár perc múlva már nagy tempókkal úszik vele a part felé. Mikor a partra érve szemügyre veszi a nőt, kétségbeesve üt a fejére:

— Ó, én marha, hiszen ez az anyósom!

Megfejtelt közmondások

Vassnál a munka, Vássnál az áldás.

Száz panamának is mandátum a vége.

Sok estilapnak sok az alja.

Ki aranyat lelt, későn kel.

Kibújik a szurony a genfi zsákból.

BELVÁROSI SZÍNHÁZ

HATVANY LILI:

AZ ELSŐ FÉRFI

PÁRATLAN SIKER

Újabbán ez az anekdóta kering Pesten. Rassay Károly bemutatkozik egy úrnak:

— Rassay Károly vagyok, az ellenzék vezére.

— Én meg Sós, a magyarországi banánültetvények gondnoka.

— De, kérem, hiszen Magyarországon nincs is banánültetvény!

Sós úr legyint:

— Na és ellenzék talán van?

Korrekt férj

Az anyós felelősségre vonja a vejét:

— Aranka panaszkodik, hogy ha cipőre, kalapra, vagy harisnyára kér tőled pénzt, mindig megtagadod a kérését. Micsoda eljárás ez?

— Nagyon becsületes.

— Becsületes?

— Igen, mert már az ismeretségünk első napjaiban megmondtam neki, hogy én szeretek jól enni, szeretek jól inni, viszont az öitözködésről nem adok!

A demokrata pártban

— Mondd, megtárgyalta a zoológiai kongresszus azt is, hogy Magyarországon nyílt szavazás van?

— De hiszen a zoológusok csak az állatvilággal foglalkoznak.

— Éppen azért! A nyílt szavazás ma már csodabogár...

Jó tipp

Az egyik körüti folyóiratköleszömbé beállít egy úr.

— Kérem, szeretnék előfizetni valami jó revüre. Ajánljon valamit.

— Tessék előfizetni a Royal Orfeum Fekete revüjére, annál jobb sehol a világon nincs.

Majomtragédia

Tudomásomra jutott, hogy Amerikában egy hírneves professzor beszélni tanítja a csimpánzokat. Majmokat már hallottam beszélni, de csimpánzokat? Ezért, mint a *Borsszem Jankó* szemfülese, kaptam magam, felpatantam Mátyásföldön egy gépre s pár óra múlva Amerikába voltam. Szerencsén volt.

Az első ember, akivel találkoztam, egy csimpánz volt. Az angol nyelvet elég jól bírom, — csaknem olyan jól, mint egy benszülött csimpánz, — így hát mingyárt megkezdhettem az intervjút.

— Mr. Aff, üdvözetet hoztam Önnek a budapesti rokonaitól.

— Köszönöm, de Önöknél nekem egyetlen rokonom sincs, ezt tessék megírni.

— Bocsanat, de annyi majom van otthon, minálunk.

— Azok csak álmaimok, kedvesem, azok csak majmolják a majmot. Tudnak azok fára mászni és esznek azok magot?

— Fára nem, csak a nyakamra másznak folyton és mag helyett a fülemet rágják egy kis pénzmagért. És mindig az amerikai rokonaikkal jönnek.

— Ne hagyja magát becsapni, Mr. Undok. Ők csak a mi korcs, degenerált leszármazottjaink, akikkel mi semmi közösséget nem vállalunk.

— Hogy ízlik a „tudás”, Mr. Aff?

Mr. Aff vállamra tette a kezét, — majd feldöntött.

— Beszélni jó, de érteni, embereket megérteni — brr! Eddig olyan jól megvoltunk békeességben egymással. Most, hogy értjük az embereket, csupa veszekedés az életünk. Az emberek összeveszítenek bennünket. Már válok is a feleségemtől, mert pletykáltak róla. Persze: emberek... Brr, nem jó emberekkel összekerülni. Elállatiasodunk mellettük.

...Szegény Aff, már válik a feleségétől... Ó, a majom-természet!

Szfinks.

Éjtél után

— Hogyan? Se enniváló nincs, se inniváló? Hát mit lehet ebben a vendéglőben kapni?

— Tessék talán működtetni a zeneautomatát.

BROADWAY

Száz

százalékos

siker

Broadway, a Fővárosi Operettszínház diadalmas újdonsága, az igazi százszázalékos siker.

A Broadway, egyszerre Közönség

Kritika

Kassza

Siker

Behódolt charleston

avagy

A charleston-királynők fölvonulása a Csárdáskirálynő elé

CORVIN

CAPITOL

BÁNKY VILMA

és

Ronald Colman

A SIVATAG ÁRVÁJA

és

a pompás magyar film, az

ÁTOK VÁRA

CORSO

KAMARA

És Ön, kedves férjürem

tisztelettel felkéretik, hogy amikor pénzt ad mélyen tisztelt neje önagságának divatárucikkek beszerzésére, hívja fel figyelmét

KLEIN ANTAL

DIVATÁRUHÁZÁRA

KIRÁLY UCCA 53.

(Akácfa ucca sarok)

Mindkettőn jól járnak!

**BEKETOW
CIRKUSZ
POMPÁS MŰSORA
VEZET!**

A Borsszem Jankó legközelebbi száma október 1-én jelenik meg.

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát szeptember 16-án zártuk le. — Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár u. 9.) küldendők. — Kéziratokat nem őrzünk meg.

Többeknek. Felelős szerkesztőnk szabadságra ment ugyan, de távollétében is kontaktust tart a lappal. Jelenlegi címe: Pöstyén, Hotel Royal. — J—sz. (Szeged, Hétvezér u.) Ön a „Niagara” megfejtésű rébuszt „Aggódó mennyasszony”-nak fejtette meg. Ez a megoldás szintén találó és külön jutalmul két humoros könyvet küldtünk önnek. — Szfinksz. A legjobbak közül való. — P. L. Nagyon ügyesek. — Detektív. Mi az, már önök is politizálnak, hogy olyan sűrűn látogatják azokat a politikai klubokat? — Legitimista. Mi is el vagyunk ragadtatva a Csárdáskirálynőtől.

— Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest VI, Mozsár ucca 9.) küldendők. — Kéziratokat nem őrzünk meg.

KÉPREJTVÉNY

Megfejtése a Borsszem Jankó jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A Borsszem Jankó múlt számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Niagara”. A megfejtők közül Vértés György (Budapest, Stáhly ucca 5.) kap jutalmat.

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre 20 pengő — fillér

Félévre 10 pengő 50 fillér

Negyedévre 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Biró Miklós nyomdai műintézetében
VII, Rózsa ucca 25

A genfi kávéházban

A holland ügynök: Parancsolnak egy sorsjegyet? . . . Sicherer Haupttreffer!
Chamberlain: Mit gondol, kelléga, vegyünk?
Poincaré: Hova gondol? . . . Még meg találjuk nyerni!

Külföldi szemle

Az olasz negyedhivatalos távirati iroda jelenti: Egy mindenki által ellenőrizhető kimutatás bizonyítja, hogy Olaszország lakosságából 1,700 ezer ember volt szabadságon a nyár folyamán. Ez a kimutatás egymaga élénken cáfolja azt a mindenféle terjesztett rágalmat, hogy Olaszországban nincsen szabadság.

Genfi tudósítónk jelenti: A fődelegátusok a hoteljükben tanácskoznak és az üléseken alszanak.

Telefonmánia

— Lehetne maguknál telefonálni, kedves doktor úr?

— Sajnálom, de délelőtt nem, mert akkor a feleségem beszél . . .

— És délután?

— Hát azt hiszi, hogy olyan hamar befejezi? . . .

Kedves Borsszem Jankó!

Most hallom csak, mit mondott valami Galilei nevű destruktív. Hogy aszondta, adjanak neki egy fix pontot és ő kifordítja sarkából a földet. Hogy ilyen destruktív legyen valaki! Még ezer szerencse, hogy senki se adott neki. Tisztelettel

Duna P. András.

Egy külföldi naplójából

„A pestiek egész nap kávéházban ülnek. Ennélfogva annyira megszokták a füstöt, hogy nyáron, amikor a kávéházak előtt ülnek, a főváros kénytelen hatalmas üstöket elhelyezni az Andrassy úton és a Körúton. Ezekből az üstökből hatalmas füstfelhő száll, terjeng szét, amelyet kéjesen szívznak a pestiek.”

LAPZÁRTA:

TERJED A GYERMEKPARALIZIS

Fedák Sárinak azon kijelentése óta, hogy húsz évesnek érzi magát, a pesti naivák körében olyan nagyarányú visszafiatalodási folyamat indult meg, hogy egyik-másik közülük ma már pályában lépett föl. Járni és beszélni természetesen még egyikük sem tud és ma este a legtöbb színházban több ízben félbe kellett szakítani miattuk az előadást, hogy tisztába tegyék őket.